

ન્યુજ ઓફ ગાંધીનગર. સાહિત્યિક સ્પર્ધા ના ગદ્ય, પદ્ય પરિણામ.... અહેવાલ : જિજ્ઞા કપુરીયા

વિભાગ: ગદ્ય

શીર્ષક : મારી લાડકી

"તેરી લાડકી મેં છોકુંગી ના તેરા સાથ...."

રમણીકલાલના કાનોમાં સંતત એક જ ગીતની ધૂન ગુંજુ રહી છે.

"મારા આંગાણાનું ચેંડેકુંઠ પંખી, મારા દયથોડનું કૂલ." બસ, મારી સાથે હવે દશ દિવસ જ રહેશે....! વિચારતાજ રમણીકલાલની આંખમાંથી વિરહણી વેદનાનું એક આંસુ સરી પડ્યું.

પંદર વષ પહેલા અનાયાલયમાંથી એક પાંચ વર્ષની ભાગકીને રમણીકલાલ અને કંચનને દટક લીધી હતી. પણ વિધિની વકતા કહો કે કરમની કદાચાઈ.... મીરા માંડ સાત વર્ષની થથ હશે કે એક કાર અકર્માતમાં કંચનનેનું સૃષ્ટું થયું.

કંચન ફરી મારી થથ ગદ્ય. અને મીરા ફરી એકવાર "મા" વિહોલી.

રમણીકલાલ મીરાને મા અને ભાપ

અનેનો પ્રેમ આંશ્ચો. ખુલ્ખ લાડકોડી ભણાવી ગાણવીને મોટી કરી.

ગેજુયોટ થયેલી મીરાને પોતાના જીવનનાં એન્જુનિયર એવા પિતા રમણીકલાલને તેના કોલેજ મિત્ર રાહુલની વાત કરી.

"પણ મને રાહુલ ગમે છે."

"મને ગર્વ છે તરા પર"

મીરાના માથા ઉપર પોતાનો પ્રેમાળ હાથ ફેરવતાં રમણીકલાલ પોતાની ખુશી વ્યક્ત કરતા કહું કે આજે હું ખુશ છું કે તે એક અનાય એવા રાહુલને પોતાનો જીવનસાથી બનાવાનું નક્કી કર્યું છે.

સમય ને સરતા પણ કથાં વાર લાગે છે....! એ દિવસ પણ આવી ગયો જ્યારે મીરાના ઘડીયા લગ્ન લેવાચા, શરણાઈના સૂરો રેલ્યા.

"ટોલ ટલ્યુક્યા રે લાડી....હાલો

આપણો ધેર રે....."

ફરી એકવાર એક ગીત રમણીકલાલના

કાને પડ્યું. અને વિરહણું એક આંસુ સરે

એ પહેલાજ વિદાયાના એ છેલ્લા

આંસિંગનથી રમણીકલાલનું હેણું ધૂસકે

ન ધૂસકે ર્ટી પડ્યું.

દક્ષા આહીર ...

-શીર્ષક: "જોઉં"

લગ્નના ગીજે જ દિવસે પદ્ધની અને

એનો પટિને ગંલીરી રોટે દાખેલી હાલતમાં

દાખલ કરાયા. પટિનું કરાણ મુખ્ય થયું.

હોસ્પિટલના બિનિંગ વોર્કમાં પદ્ધની

પોલિસને સ્ટેટમેન્ટ આપી રહી હતી.

"સાંદેલ, મારાં લગ્ન હજુ પ્રાણ દિવસ

પહેલાં જ થયાં છે. ધરની અગાશીમાં

પતિ સાથે રાતે કંન્ડલ ડિનર ગોટલું

હતું.

પતિના હાથમાં હાથ પરોવીને મેં કહું,

"હેવો તો સાથે જ જીવશું-મરશું"

એ આટલું બોલીને ખામોશ થઈ ગઈ.

"પણ શું થયું મેડમ?"

છી...

અને પદ્ધનીની નજર સામે કંન્ડલની જ્યોત તાકરસથ થઈ. મનોમન ગોટડી માંડી. પણ..

એ જોતમાં મને..

પોતાની દીકરીના લગ્ન માટે દરેક દીકરાના મા-ભાપને આજુશુ કરતો આથિક નિલંગ અને છેલ્લે લગ્નના ફેરા પહેલાં દહેજની માંગણી સંતોષીને દીકરીના સુપ માટે સાસરિયાંના પગો પડતો મજલૂર ભાપ દેખાયો. અને સાસુ-સસરા અને પતિએ દહેજના હૃદા ગોટવીને પણ પર ઉપકાર કર્યો એ જ ક્ષેત્રે મેં સતી થવાનો નિધારાં કરી લીધો હતી.

અને..

મક્કમ નિધારિ સાથે સાત ફેરા કરીને આયેલી મેં કંન્ડલ ડિનર દરમયાન પતિને વાતમાં વ્યસ્ત રાખીને જોતમાં જંની આહુતિ આપીને વિરંગનાધર્મ અપનાયો.

"ઓ મેડમ... "

પદ્ધની ગંભીરાની જાગી.

"હા સાંદેલ, પહેલાં જોઉનની પ્રથમાં પતિની નિશાનીને સાથે રાખીને સતી થવાની પ્રથમાં હતી. મેં પતિને સંદેલ રાખીને જોઉન કર્યું પણ્યાને જિંગીભરની મારી ચિંતામાંથી મુક્ત કર્યા."

લીના વધરાણની

અમદાવાદ.

શીર્ષક - દીકરીની વિદાય

"દીકરીની વિદાય" આ શબ્દસમૂહ સાંભળતા જ એક અજુશુ પ્રકારની લાગણી આજુભવી રહ્યું છે, કરાણ હું પણ વિદાયની વાતનાને અનુભવી ચૂક્યેલી એક દીકરી હું અને ભગવાને મન પણ એવ એક સુંદર દીકરી ભેટ આપેલ છે જેણી વિદાયની વાત વિચારાના માં કંપી ઉંદે.

કોઈક સાંસું જ કહું છે કે. "દીકરી એ સાપોનો ભારી નહીં પણ બે ફુંકુંને જોડતી કરી છે કોઈ."

કાયમ અને ધરાની મનમાં થતું."

ક્રાંતિકાની વાત નાની બાધાની વિદાય આપતાં

ધરાની ધીમે સુંદર થતું ગયું.

લીના વધરાણની

અમદાવાદ.

શીર્ષક - કન્યાવિદાય

"કન્યાવિદાય" આ શબ્દસમૂહ સાંભળતા જ એક અજુશુ પ્રકારની લાગણી આજુભવી એટલે મિશ્ર લાગણી - આનંદ અને દુઃખ જોખેનું સંયોજન. આ લાગણીને સમજાય માટે દીકરીના મા-ભાપ જન્મું પડે. એક આંખામાં ખુશી - દીકરીના સારા ધરમાં પોતાની જુંગણીની નવી શરૂઆત કરવા જ રહી છે, તો લીધું આંખમાં હુંઘના આંસુ - મારી લાડકાયા મને છોકીની જીત રહી છે. કરાણ આજ પછી મારી દીકરી હોવા છતાં, એ માત્ર મારી દીકરી નહીં રહે, એ તો સારસરાસી વશે, પણ, સાસુ-સસરા, જેન-વિયર-નન્દાના નવા સંબંધોમાં ગુંગાય જાણો. લગ્નવિદાય થઈ એ જ્યારે દ્વારા પરિચન અનુભવાશે. એની ચંચળતા અને મુક્ત હાસ્પિટાની વિદાય એક અનુભવાશે, કરીની વિદાય એક અનુભવાશે.

નાની વધરાણની વિદાય એક અનુભવાશે.

મને આજે પણ એક

કન્યાવિદાય પ્રસંગ ચાદર છે. આજથી દીકરી એટલી વિદાય એક અનુભવાશે.

એ પ્રસંગ વિદાય એક

